

ja ütles viimaks: „Ei mina tuli see ei ole; fest m'ul on ilus kuib ja hääd püksid, aga sellal on wana katkend wamus ja räbalad püksid. Ei mina tuli see ei ole!” — Korraka tulid t'ale t'a viiekopilatüfid meeles ja nüid katsus t'a tasfnud läbi, aga oh imet — need olid tiihhja täis. — „Tõesté mina see ei ole!” — ütles ta vihaga, — „minul oli kolm hiilgawat raha tasfnus.” — Qui t'a nüid nõnda lahes mõttes iseenese pärast oi, tulsi putesnil, tabas t'ast kõhe finni ja ütles: „Dot, oota s'a felsm, olen m'a s'u ometi kord sätte saanud! Juba sulle ripub ammugi töis wöllas walmis.” Totter karjus, nogu siga aea wahel ja ütles: „Mina see ei ole, minul on ilus uus kuub, hääd nahspüksid ja kolm uut viiekopila tüssi tasfnus; seepärast lase minu lahti!” „Ja, jah s'a teed aga nüid enese sollik; fina oled jah meie linnas lõige suurem masuurit; tule oga kaasa! — ütles putesnil. Nüid viidi totter kohtu ette. Kohtunik pani prilli nino päälse, watas siis protokolli raamatustesse ja ütles: „Wana räbal wamus sellas?” — Dige! — Räbalad püksid jalas? — Dige! — see t'a on; homme peab t'a wöllas rippuma!” „Ah!” — liidendas totter, — „mina see ei ole, minul on ilus kuib sellas ja ilusad püksid jalas.” — Kohtunik vihas-tas ja ütles: „Sina felsm räägid, kui oleksid s'a

soll; seisad ometi räbala kuue ja pükste sees minu ees ja waidled waestu, et sinul olla ilus uus kuub ja hääd püksid! — Keldrisse felsmiga!” — Nüid weeti totter raejoja keldrisse.

Totri rierte waras oli ühe trahteri isandoga launis tut'waks saanud ja ühel päewal, kui ta sääl olnud, arwand ta selle rahafufru oma olema ja pistnud oma taslu; aga enuem, kui sellega piuhkima saand panna, taband trahteri isand ta finni ja felsm pandud la sennasamasse keldrisse, teine poolse seima.

Waene totter aga ei saanud fogu öö mitte silla finni; fest t'a kurtis wöllas rippumist enam kui hamba walu. Qui t'a nüid õhkas ja oma elu kurtis, siis astus üks väike hall mees t'a juure ja ütles: „Mina olen wölla-waim, m'a tahan sind aidata.” — Siis tähendas ta sõrmega seina päälle ja ütles: „Teine pool seina on sinu ilusa kuue ja häädde pükste waras ja lõil s'u aejad on veel t'a lääss” j. n. c.

Totter aeras seda kuuldes filmad pungi ja ütles siis: „Dot, oot' sa felsm, tuli ma sulle tahan näidata!” — Teisel homikul palus ta, et kohtuniku ette saaks wiidud ja sellele ta kõneles siis oma kuue, nahspüksite ja kolme hiilgawa raha elutäili ja ütles siis et nende waras la seassamas keldris istuda.